

[Carsten Andersen]

og sige: Det er den alvorlighed, hvormed I egentlig selv opfatter de her ting! Jeg synes, at det er en dårlig start på denne ordning.

I forslaget er der en række gode ting, og der er også en række negative ting. Det negative for Socialistisk Folkeparti er, at man sammenblender politiets opgaver med de sociale myndigheders, idet politiet skal godkende de sociale myndigheders tilbud og vilkår i forbindelse med tiltalefrafald.

Alle de øvrige ting, der er i forslaget, kan gennemføres uden folketingsbeslutning, de kan gennemføres rent administrativt. Der er intet nyt under solen i dette forslag. Det eneste nye er sammenblandingen af politiets og de sociale myndigheders opgaver. Fra SF's side opfatter vi det sådan, at det vil tjene regeringen at søge disse ting gennemført uden at ændre på helt grundlæggende ting i socialpolitikken.

Ved debatten i februar 1989 blev det påpeget, at de sociale myndigheder svigtede de unge ved ikke prompte at give dem en bistandsværge og støtte til at gå i gang med fritidsaktiviteter eller lignende. Vi er helt enige i, at der går for lang tid imellem, at det er konstateret, at der er sket en lovovertrædelse, og at der kommer en reaktion. Det er vi ikke uenige om, men det skyldes ikke kun de sociale myndigheders langsomhed, det skyldes også politiets og domstolernes langsomhed i de her sager, og det kan også ordnes administrativt at få dem i gang. Og det kan ikke undre, at der er unge, som er kommet i gang med andre ting, når der går op til et halvt år, før de ligesom får genoptaget behandlingen af deres sag.

Regelsættet i retsplejeloven og bistandsloven giver mulighed for at give tiltalefrafald med vilkår fra de sociale myndigheder. Men det, der halter, er, at der går for lang tid, fra de sociale myndigheder svarer og politiet får sendt sagerne videre til retterne, og til at retterne tager sig af sagen.

Vi mener i SF, at politiet er et efterforskningsorgan og socialforvaltning er en støtte- og hjælpeinstitution, og at man ikke skal sammenblende disse to funktioner. Dermed er ikke sagt, at det sociale arbejde skal være holdningsløst, og at man skal se igennem fingre med alt. Men hvis man f.eks. gør en hjælpeforanstaltning som ungdomsskole tidsbestemt, hvilken oplevelse får den unge så af ungdomsskolen, at det er et tilbud, eller at det er en straffeforan-

staltning? På samme måde med spejderarbejde eller idrætsklub.

Og hvorfor skal socialforvaltningen trække støtten til den unge tilbage, når den fastsatte tid er gået, når det måske lige netop var det, der satte den positive udvikling i gang? Den ordning, som ligger i det sociale system i øjeblikket, at man kan give pålæg i henhold til bistandslovens § 33, kan jo fortsætte også ud over det 18. år, hvis der er behov for det i henhold til den unges sociale situation.

Vi vil foreslå, at man får strammet sagsbehandlingen op i disse sager om de unge, at vi får strammet politiets behandling af sagerne op, og at vi får strammet domstolenes behandling af sagerne op. Vi vil også foreslå, at man arbejder konkret videre med de såkaldte konfliktråd, som det er sket i Norge. Lad os først se, om det virkelig kan lade sig gøre på det nuværende grundlag at stramme tingene op, for det mener vi i SF at der faktisk er muligheder for med det gældende regelsæt. Det er et spørgsmål om, at man sikrer bevillinger til kommunerne, så at de kan iværksætte det fornødne arbejde.

Bjørn Elmquist (V):

Den 23. februar 1989 havde vi jo en forespørgsel til justitsministeren om dette emne, foranstaltninger over for unge lovtrædere. Vi nåede dér frem til en dagsorden, som bl.a. indeholdt en opfordring til justitsministeren om at vende tilbage til sagen, og det sker nu. Jeg agter ikke at gentage mange af de ting, der kom frem under den debat, men jeg skal drage et par hovedpunkter frem for mit partis vedkommende og så i øvrigt henvise til mit indlæg den 23. februar 1989, fordi det er ting, vi stadig mener.

Forslaget til folketingsbeslutning er et godt forslag, og vi giver vor fulde støtte til det, som justitsministeren lægger op til, at forsøgsordninger kan sættes i værk, når Folketinget er færdig med andenbehandlingen, forhåbentlig inden folketingsårets afslutning til juni, og forslaget dermed endeligt vedtages.

Jeg skal huske ved denne lejlighed at sige, at vi lægger vægt på, at de forsøgsordninger, der sættes i værk, bliver på en bred national basis, for at sige det ligeud, at vi både får forsøgsordningen sat i værk i hovedstadsområdet og et sted på øerne og derudover også i Jylland. Vi tror, det er af betydning, at vi har et bredt erfaringsgrundlag at arbejde videre på for så vidt